

STUDENTEN-WEEKBLAD.

Redacteuren: J. B. H. Coenen, W. L. Ghijsen, D. de Iongh Wzn.,
N. G. Kam, S. H. Stoffel.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar.

De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

UITGEVER:
J. WALTMAN Jr.
DELFT.

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.

Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

Inzenders worden er nogmaals uitdrukkelijk op attent gemaakt, dat stukken, die voor Dinsdag ten twaalf uur niet aan het redactie-adres, Binnenwatersloot 33, zijn bezorgd, NIET meer in het eerstvolgende nummer worden opgenomen.

Kroegdiës. *)

Het kroegbestuur zit blijkbaar met de handen in het haar: wie, vraagt het, weet ons nu toch in godsnaam een middeltje aan de hand te doen, om de kroegdiës „waardig” te vieren? Als 't getij verloopt moet je de bakens verzetten — de geest des tijds wil iets anders, iets beters — hij wil (zegt tenminste te willen) het glanspunt van dezen avond niet meer zien in een Café chantant van niet te definieeren rang. Maar wat dan, waar blijven we met onze bakens, als we ze verzetten moeten?

Ja! waarom, voor den duivel, vieren we eigenlijk überhaupt feest? Zijn we vroolijk, omdat dat bij een feest hoort, omdat een student op zoo'n feest nou eenmaal vroolijk hoort te zijn, of is 't feest er, omdat we vroolijk zijn, omdat het een klep vormt, waardoor onze levenslust naar buiten treedt?

Houden we kroegdiës om de speeches, of „omdat de kroeg jarig is,” of om de gekleede jassen en de rooie linten? — of houden we zoo'n feest, omdat het een welkome aanleiding is, om onze vrijheid en onze jeugd te genieten?

Een feest heeft alleen dán betekenis en recht van bestaan, wanneer het ontstaat uit de vreugde; is 't omgekeerde 't geval dan is 't een ellendige officieelerige, studentenrige aanstellerij die we zoo gauw mogelijk moeten afschaffen, willen we ons bloed frisch houden en onze jeugd bewaren.

Is nu de kroegdiës zoo'n soort van feest! — als kroegjool met vrouwen was ze 't zeker; nu zal ze anders worden, maar . . . geen mensch weet hoe.

Is dat niet een waarschuwend teeken? — wijst dat niet op het kunstmatige, het uit-den-tijdsche ervan als algemeen feest?

Ziedaar een vraag, waarvan we de beantwoording aan belanghebbenden overlaten, maar die, onzes inziens overweging verdient, te meer, omdat hare beantwoording ook voor onze officieele feesten in 't algemeen van belang is.

*) Dit stukje was reeds gezet, toen in de kroegvergadering besloten werd, dat, bij gebrek aan iets beters, de kroegjool met vrouwen toch zal worden gehouden. Een niet onaardige illustratie!

Een Zwemmachine.

(Geen onderzeesche boot).

Na het stukje over eene vliegmaschine in het vorig nummer gelezen te hebben, durf ook ik met een, reeds lang bij mij bestaand, plan voor den dag te komen. Om u, alvorens tot meer bijzonderheden over te gaan, mijn plan als geheel duidelijk te maken, wil ik wel zeggen, dat het ook mijne bedoeling is eene vereeniging op te richten. Nu niet ter bevordering der Nederlandsche luchtscheepvaart, maar ter bevordering der Nederlandsche machinale zwemkunst. Lach

niet, bij het lezen van dit, voor leeken eenigzins vreemd lijkend, voornemen; ik ben eerst na rijpelijk overleg en veel studie tot deze, de zee aan ons overleverende, uitvinding gekomen. Lees dus aandachtig het volgende gedeelte en zend hierna bij instemming uw kaartje aan het onder dit stukje geplaatste adres.

Daar het mij makkelijker valt door het stukje van den heer Antenne als leidraad te gebruiken, mijne verschillende overdenkingen logisch op elkaar te doen volgen, meen ik, dat zulks mij niet door hem ten kwade kan geduid worden; ook ik heb, evenals hij, eene hoog ernstige, de menschheid ver vooruitbrengende uitvinding voor oogen.

Welnu dan, laat ik bekennen, dat de eerste gedachten bij mij eerst rijpten na de, onlangs met veel ophef in verschillende dag- en vakbladen geschrevene, artikelen over de onderzeesche scheepvaart. Dit lokte mij, ofschoon zelf toen nog niet geheel van mijne grootsche uitvinding bewust, in het belang der goede zaak, tot een protest uit. Ook ik kon, ofschoon het pogen der onderzeesche scheepvaarders mij alle respect afdwong, niet verdragen, dat men zich zoo alles „ins blaue hinein” kan en laat wijsmaken.

Geenszins verloor ik echter uit het oog, dat „door wrijving van gedachten de waarheid ontstaat”; ik ben dan ook vol erkentelijkheid jegens hen, daar zij, ofschoon onbewust, door hunne beschrijvingen mij duidelijk hebben aangetoond, waar of hunne fouten gelegen zijn. Door hunne publicaties valt het mij ook veel gemakkelijker deze met iedereen te bespreken. Om echter tot een volledige, in alle gevallen te gebruikene zwemmachine te komen, zal ieder wel willen en moeten toestemmen, dat de wetenschappelijk ontwikkelde, die zich met de oplossing van dit probleem bezighouden, vooraf (een grondige studie te maken hebben van de, tot heden aan den dag mislukte modellen enz. enz. te veel, om dit alles hier ter plaatse in het kort te detailleeren. (Soms heb ik mij, daar wij beiden toch slechts een wetenschappelijk doel beoogen, en hierbij dus geen sprake van naijver, wat stijl of vorm betreft, kan bestaan, veroorloofd eenige zinnen uit het stukje van den heer Antenne over te nemen.)

Afgezien nu van de, min of meer geslaagde en ook maar al te dikwijls mislukte, pogingen van de Fransche regering in de Middellandsche zee, en van de stoutmoedige Nansen, bij zijne Noordpoolreis in de Noordelijke IJzeëen, welke proeven steeds bij een stroomsnelheid van $\pm 4-6$ meter per sec. en zeer stille zee plaats hadden, geldt het bij deze constructie slechts dit kardinale punt:

Een machine te construeeren, die bestand is, volgens den menschelijken wil, zich vrij in het zeeruim te bewegen.

Hieruit volgt ook (waaruit weer blijkt hoeveel gemak ik van het, door den heer Antenne aangegeven schema heb,) dat men den strijd zal moeten aanvaarden tegen de onbekende stroomsterkte x, onbekend zeg ik, daar zij kan variëeren van stroomsnelheden van 0 tot over de 15 M per seconde (grootere snelheden door aardbevingen, door het vergaan der wereld en dergelijke gebeurtenissen natuurlijk uitgesloten).

Het moet nu een leek, ook bij dezen gedachtengang, logisch blijven, dat, indien men tegen een kracht x wil inwerken, men sterker dan x moet zijn, dus meer kracht zal moeten kunnen ontwikkelen.

Hieruit is nu weer een stelling af te leiden:

„Wil de mensch slagen zich de vrije onderzeesche vaart

eigen te maken, dan zal niemand een speelbal der zeestroomingen moeten kunnen worden" m. a. w.

(Nu begint het verschil met den heer Antenne's stukje). Wij zullen daarbij niet afhankelijk moeten blijven van den wil van andere, met ons meevarende, personen; ieder afzonderlijk zal vrij en zonder eenige hulp instaat moeten worden gesteld de woestste zeestroomingen te trotseeren. Wil dit mogelijk zijn, zoo zal men echter nimmer een schip moeten construeeren; dit toch is veel te groot en te ingewikkeld, dan dat één enkel persoon het besturen zal kunnen. Wij zullen in dit geval steeds afhankelijk blijven van den wil van anderen; de strijd is nooit als afgelopen te beschouwen. Wil men dus ooit instaat worden naar eigen verkiezing de zee te bevaren, zoo zal men, wat anderen hier ook over durven beweren, nooit na moeten gaan aan welke vereischten een boot, maar steeds waaraan een persoonlijke zwemmachine te voldoen heeft.

Plus légère que l'eau. — Hiervan kan geen sprake zijn, wij blijven dan onherroepelijk een speelbal van de golven, van de afwisselende hoogtens van het wateroppervlak.

De brave Nemo, de koene pionier der onderzeesche bootvaart, die meeninge zich nog wel uit zijn jeugd herinneren zal, was immers reeds \pm 1850 deze meening toegedaan door zijne stelling: „plus lourde que l'eau, dus zwaarder dan het water.

Nu, vele jaren later, zien wij, dat men bij de onderzeesche booten, — die echter nimmer, zooals ik hierboven duidelijk heb aangetoond, het eindresultaat kunnen bereiken, — ook reeds sinds lang deze stelling heeft aangenomen. Ons devies moet derhalve zijn: plus lourde que l'eau. Door het heden ten dage algemeen aannemen van dit principe, blijkt wel, welk eene gezonde geest hieraan ten grondslag ligt.

De vraag rest nu: zal het menschelijk genie dit vrij heerschen van één ieder over de zee als onbereikbaar moeten opgeven.

Zeer zeker wel, als men zich steeds blijft toeleggen op het construeeren van onderzeesche booten, — ontegenzeggelijk — maar niet indien gij in het kort de logische redeneeringen, die ik zoo noodig in eene algemeene vergadering nader wil toelichten, van mij wilt aanhooren.

Mijn plan is dus zich de machinale zwemkunst eigen te maken. Hiervoor is in de eerste plaats noodig, een, van aluminium vervaardigd, masker, gevuld met vloeibare zuurstof, voorzien voor het goede en ruime uitzicht van een voldoende aantal kijkglazen en patrijspoorten.

Voor de mechanische kracht dienen uit aluminium-brons vervaardigde buizen, door welker buitengewone lichtheid en speciale constructie men van het wisselen der eb en vloed gebruik weet te maken. *) Getrokken Mannismann-buizen van aluminium-brons staan hierbij nog steeds aan de spits; zij zijn de voorgangers, waarnaar alle concurrenten zich regelen.

Ook een staart is een hoofdvereischte; zij is van buitengewone lichte constructie en wordt aan één der voetvlakken bevestigd. Het is duidelijk, dat, volgens het parallelogram van krachten, de mensch noodwendig, door het aan de eene of andere zijde opheffen van het been, in het water zal moeten rijzen of dalen. De schroef bevindt zich aan het andere been; de moeilijkheden om deze in beweging te brengen zijn ongetwijfeld zeer gemakkelijk te overwinnen. Om niet geheel en al van het roer afhankelijk te zijn, zijn groote bassins met vloeibare waterstof op de rug aangebracht; men is, door middel van, door de ademhaling in één dezer reservoirs ontstane, grotere of kleinere drukkingen, instaat de stijging te bevorderen.

Zulks is toch te duidelijk om nader toe te lichten.

De geheele mechanische inrichting is in principe zeer eenvoudig.

Voor zwaartillenden alleen niet, maar voor hen is nooit iets te bereiken; — wil men echter tot het gewenschte resultaat geraken, zoo zullen vele, min of meer kostbare proeven noodig zijn. Steun en hulp zal ons dadelijk daarbij wel gegeven worden door alle geleerden van ons land, als óók door vreemde belangstellenden.

Het is mij mogelijk, door een der vorige nummers van de „Simplicissimus" reeds een globale berekening te geven: Materiaal: f1500; 5 jaar arbeid: f2600 (slechts een enkel bekwaam persoon behoeft werkzaam te zijn); reserve: f900. Te samen dus \pm f5000; een te geringe som, dan dat wij ons daardoor af mogen laten schrikken.

Ik ben overtuigd, dat deze som van een enkel industrieel,

*) De deining lijkt mij meer gewenscht toe, hierover wensch ik debat.

zelfs voor een zoo belangrijk experiment, niet te verkrijgen zal zijn, vandaar, dat óók ik tot eene vereeniging mijn toevlucht neem.

Misschien is echter samenwerking met de Luchtscheepvaartvereeniging mogelijk en kan ons pogen ten deele samengaan; beide vereenigingen toch beoogen het verheffen der Nederlandsche industrie. Persoonlijk ben ik dan ook geneigd samen te werken, mits bij den naam der vereeniging het attriboot zwemkunst gevoegd wordt.

Mocht samenwerking niet tot stand komen, zoo wensch ik de aandacht er op te vestigen, dat in mijne vereeniging het debat, daar geen bepaalde autoriteiten aanwezig zijn, langer en uitgebreider kan worden. Leden van het D. S. C. steunt mij. Daar het welslagen van dit grootsche plan niet mijn werk maar het uwe zal zijn, wil ik de eer hiervan niet inoogsten, vandaar mijn pseudoniem.

W.

(Adres voor kaartjes: Societeit Phoenix, letter W.)

De Almanakken der Akademische vereeniging „Hollandia" te Aken.

Ofschoon het eerst mijne bedoeling was deze boekjes met stilzwijgendheid voorbij te gaan, voel ik mij, bij nader overleg, verplicht er zelfs een langer stuk over te schrijven dan wat belangrijkheid betreft, deze werkjes feitelijk waard zijn. Ik hoop, dat het daardoor Hollandia gelukken zal het volgend jaar een betere almanak uit te geven. Wil dit echter mogelijk zijn, zoo zullen eerst de leden van Hollandia moeten inzien welke fouten aan hun eerste pogen kleven. Mijn schrijven heeft dan ook een tweeledig doel:

1°. De begane fouten zoo goed en helder mogelijk te doen uitkomen.

2°. De weg aan te wijzen, die mijns inziens ter verbetering zal kunnen leiden.

Welnu dan, ik begin aan allen, die op eenigerlei wijze, tot het bij elkaar brengen dezer almanakken hebben meegewerkt, hulde te brengen voor de buitengewoon nette uitvoering; zij gaf mij het bewijs, dat hun streven is geweest datgene, wat te geven was, zoo goed mogelijk te geven.

Juist daarom spijt het mij dat ik wat den inhoud betreft, weinig goeds te zeggen heb, want, al geef ik direct toe, dat het lastig is, bij een zóó gering aantal leden, eene almanak samen te stellen, toch had ik iets veel beters verwacht.

In deze almanakken toch is niets van dat tintelende jonge vuur, dat ons direct innemende, spontane van andere studenten almanakken te vinden; het is allemaal even aanstellerig, saai of duf. Wat duivel, jongelui, hoe komt dat? Hoe is het mogelijk dat jullie almanak bijna uitsluitend het werk is van aanstellerige eerste jaars of suffe oude mannetjes? Waaraan is het toch te wijten, dat in die beide boekjes nagenoeg niets te vinden is, dat getuigt van werkelijke humor, van eene vroolijke gezonde levensopvatting?

Maar laat ik niet verder vragen, laat ik liever zoo goed mogelijk duidelijk maken, waarom ik dergelijke vragen durf stellen. Reeds in het begin, onder het lezen van de gebeurtenissen bij de data der kalender kwam, door het zeurig opnoemen van allerlei officieele besluiten een vervelend gevoel over me; geen enkele vroolijke herinnering schijnt aan al die data verbonden te zijn. Of is het de meening der samenstellers, dat de kalender een te ernstig deel van de almanak is, om er iets vroolijks, iets grappigs in te herdenken.

Na het vrij uitvoerig jaarverslag, over welks belangrijkheid ik niet oordeelen kan, kom ik tot het corpslied. Dit merkwaardig lied, waarvan ik het tweede couplet hieronder laat afdrukken, vind ik heel, heel slecht; de malligheid en het wouldbe student zijn straalt je uit de woorden tegen.

Oordeelt zelf maar:

Als jong „Semester":
Studeert men niet graag;
En de Repetities,
Liggen zwaar op de maag.
Doch in „Kneipen" zitten,
Daar zuipen tot vroeg.
En 't „Biercomment" leeren,
Is moeilijk genoeg;
Doch roepen wij 't 's ochtends
En 's avonds nog meer:
Wij leven en sterven,
Voor Hollandia's eer.

Kijk, toen ik dat versje gelezen had, toen voelde ik dat er eene aanstellerige, kinderachtige geest in Hollandia heerscht, want flinke degelijke jonge mannen zouden zulk een rijmpje nooit tot officieel corpslied willen verheffen.

En ook later bij het lezen van het mengelwerk bleek mij dat meer en meer; al die stukjes zijn opstelletjes, vrij aardig voor burgerschooljongetjes, maar zonder eene enkele, goed uitgewerkte gedachte.

Oordeelt zelf slechts over de hieronder aangehaalde gedeelten, de rest is, op enkele uitzonderingen na van het zelfde gehalte. Aan het eind zal ik één van de goede gedichtjes aanhalen; hierdoor ziet men het verschil des te duidelijker in.

Vooreerst dit versje:

„Ik ben één meter tachtig lang,
En tachtig kilo zwaar.
Ben flink gebouwd, ook lang niet dom,
En even twintig jaar.

Als je me ziet, dan denk je wis,
Dat is een heele Piet!
En denk eens, wat ik alles kan,
Ik wed je raadt het niet.

Ik zit drie uur aan mijn bureau,
Bij lamp of kaarsenlicht.
Na veel geknoei is 't resultaat,
Een nonsensiek gedicht.”

Hoe kwam de redactie er toch toe dat ulevellenrijmpje op te nemen. Het is goed voor de kinderkamer, maar hoort nooit in een studenten almanak thuis. Of de schrijver zelf zegt, dat het nonsens is, is toch geen reden anderen dergelijk gerijmel voor te zetten.

Wel grappig is de volgende zin:

„Bij het eind der sloot verhief zich een blauwachtig vuil rood dak, op een donker vlak geplaatst, dat als schuur dienst deed.”

Wat deed als schuur dienst, het vlak of het dak?

En dan de volgende versregeltjes:

En boven de haard, die portretten kliek,
Dat is . . . mijn vriendinnenschaar.

Geestig gezegd, dat is, raad eens . . . mijn vriendinnenschaar, wat een kostelijke humor!

Het gedichtje, dat daarop volgt, is heel goed; jammer, dat dit het eenige vonkje van werkelijk gevoel in de heele eerste almanak is.

Vlak daarop volgt de geestige mop:

„Het gezelschap „Aid Nallok” stelt zich ten doel: het geven van aangename muzikale soirées, ten bate van het IJbeereengesticht van doofstommen, vondelingen en ongehoovigen te Nova-Zembla.”

Wel aardig gezegd voor een kerel op de markt, maar reeds veel te afgezaagd voor een moppentapper in een café-chantant.

Ongelukkig moet ik me bepalen tot zinsaanhalingen en kan, wegens plaatsgebrek, niet uitweiden over inhoud. Ieder, die echter een goed voorbeeld van een kinderopstelletje wil lezen, raad ik aan „Een sproke” eens op te slaan. Ook het daaropvolgende dichtwerk behoeft geen kritiek; het is van het zelfde gehalte als het rijmpje; „ik ben één meter tachtig lang”.

Daar ik niet meer plaatsruimte kan vergen, nog slechts de volgende aanhalingen:

Langzaam verdween de stad in wazige schemering; donker staken de torens boven de nog donkerder huizen, gehuld in lichten vooravond (beschrijving vooraf, waarschijnlijk om de stemming weer te geven). Eindelijk stond de jonge man voor het woud (zie zoo, dat had ik bij de eerste zin ook al vermoed). Het was een donker, statig woud, gevormd uit hoog-hemel-opstijgende boomen (ik heb wel eens van hooge, altijd van opstijgende, maar nooit van hoog-hemel-opstijgende boomen gehoord), naast elkaar staand zacht, en ernstig hun eeuwenoude ervaringen meedeelend. (Zou dit een natuur beschrijving zijn?) Hij sloeg een laan in, geheel onder den indruk van het overweldigende. (Ja ik begon er ook al onder den indruk van te komen).

Ik kan niet nalaten, ook dit, door zijn verwarde zinsbouw grappig geworden, gedeeltelijk aan te halen; apprecieerend de eerste goede zinnen, lijkt mij de rest zeer slordig afgewerkt toe:

„Uit de zijdeur trad de dirigent, statig, deftig; hem volgden weldra de solisten. Heel gewichtig nam hij zijn plaats in, tikte, tikte nogmaals, het publiek haaste zich in vooruithoesten, nogmaals tikte hij, een doodsche stilte. be-

heerschte de zaal. Hij wachtte, keek nog eens om en eindelijk, beide armen heffend, daar ruischte de wind met volle accoorden door de zaal, nu eens zacht, dan weer luid het plechtige voorspel der Matthäuspassion. Op zijn plaats gezeten luisterde hij; onwillekeurig was zijn hoofd iets op zij gebogen, als om elken toon op te nemen en te verbergen als kostbaren schat. Plotseling viel het koor in, zingend in plechtigheid. Zacht rustten zijne oogen op dat lief gezichtje met uitdrukking van algemeene vervoering. Het bloed stroomde naar het hoofd in wisseling van golfvingen. Dit duurde voort, dat zachte melodieuze dier vrouwenstemmen, het invallen der zware mangeluiden, als windtonen, begeleid door bulderende golfslagen, en eindelijk, op sommige momenten, de knapenstemmen, hoog opklinkend boven alles uit, als wit opspattend schuim op witte golfkoppen, om buigend over te gaan in zware golfbeweging nog altijd ruischend”.

Heb ik geen recht dit prulwerk te noemen?

Tot slot het volgende goede stukje:

Wir gingen zusamm' durch die Dünen,
Bei Sonnenuntergang,
Und sprachen von mancherlei Sachen;
Wir sprachen ernst und lang.

Wir sprachen von unserer Zukunft
Wenn ausstudiert ich sei.
Wie schön unser Leben dann würde,
Wenn stets vereint wir zwei.

Wir sprachen von unserer Liebe.
Im schönsten Wörterklang,
Und schwuren uns ewige Treue,
Mit Eiden fromm und lang.

Da plötzlich von hoher Düne,
Lag vor uns das weite Meer,
Goldpurper vor strahlender Sonne,
Da sprachen wir nicht mehr.

Heusch, het was beter geweest, als het heele mengelwerk, behalve deze enkele goede gedichtjes, weggelaten was; het had een heeleboel kosten gespaard en de almanakken waren er beter door geworden.

Over de varia's kan ik natuurlijk niet oordeelen. Achter in beide boekjes komen stamboomen voor, deze geven wel een goed overzicht; zij lijken mij, afgezien van de stukjes, waarover ik niet oordeelen kan, als geheel het best geslaagd toe.

Maar nu de wegen ter verbetering,

Ik geloof, dat men, bij het samenstellen dezer almanakken, naar iets veel te moeilijks gestreefd heeft, en dat het resultaat juist daardoor zoo dun geworden is. De kracht is gezocht in het mengelwerk, dat dan ook meer stukken als de Delftsche over 1902 bevat. Bij het gering aantal leden moest daardoor noodwendig de qualiteit onder de quantiteit lijden. Een zoo groot aantal dragelijke stukken kunnen onmogelijk door vijftig leden geschreven worden. Het is dan ook mijns inziens verkeerd gezien, bij een zoo kleine vereeniging als Hollandia, het mengelwerk als het voornaamste deel van den almanak te beschouwen.

Tracht liever de kalender zoo leuk, zoo geestig mogelijk te maken; beschouwt dit als het voornaamste deel; juist bij het kleine aantal, voor elkander goede bekenden, kunnen hierin allerlei gezellige, intieme gebeurtenissen herdacht worden. Dat ligt in het bereik; het andere is een veel te hooge eisch.

Neemt slechts een enkel klein versje of stukje als mengelwerk op en let daarbij vooral op den aard niet op de hoeveelheid. En dan, weert alle jongensachtige, aanstellerige uitingen; dat corpslied, doet dat weg; hebt liever geen corpslied, dan er zóó een te hebben.

Wees tevreden met wat te bereiken is, en zorgt het volgend jaar geen groote maar een goede almanak te krijgen, vol herinneringen aan de vroolijke dagen van het afgelopen jaar.

G.

Uit de Studentenpers.

Propria Cures van 8 November bevat niet minder dan 3 stukken naar aanleiding van Exsul's „*Studiosus politicus*”, dat we in 't voorlaatste nummer revieuewden. Het eerste van de drie vooral is zeer lezenswaard, 't is een plezierig stukje goed Hollandsch. Schrijver (Greve) verwijt Exsul-

gebrek aan geestdrift, hij beweert dat diens gevoel voor „veelzijdigheid, enz.” veel te veel voorkomt uit den zorg voor een baantje. „Als je die dingen eenmaal voelt leven, — hoor je Exsul, leven, niet lollen — dan vraag je niet naar carrière, niet naar toekomst — laszt sie bettlen gehn, wenn sie hungrig sind — maar je gaat waarheen dat kloppende leven je drijft, en doet gewillig recrutendienst in de partij, waar je bij hoort, doleerend of democratisch.

„Dat is jullie ouwemantjes-achtigheid, jullie verschrompeldheid, lekkere jongens, die 't over nijdsasserigheid van de sociaalders hebt: dat je nú je mond niet durft open te doen, z. g. n. wetenschappelijk zoekt, maar 't gevondene maar gauw verdonkeremaand, als 't kans heeft je carrière te schaden, berekenende lolligheden! Jullie vreugde is valsch, jullie smart is gebarsten, jullie enthousiasme is verwelkt. Achter jullie broek zit die duivelsche rakkert met de angstzweep van je toekomst, toekomstige doctorale nulliteiten uit eigen keuze.”

De tweede antagonist argumenteert: Een student, zegt hij, is, in politieke en economische zaken niet een zoeker, zooals hij dat is in zijn eigenlijk vak, in die zaken treedt hij niet op als student maar eenvoudig als lid van de maatschappij. Politieke overtuiging is verder geen resultaat van zuiver wetenschappelijk onderzoek. Exsul's angst voor zijn carrière wekt ook dezes antagonistischen wrevel, zal men, zegt hij, eens een grafchrift op Exsul maken, dan moet dit luiden:

Hier in dit kleine kistjen,
Ligt een opportunistjen.

De derde tegenstander, de heer K. W. J. S. bestrijdt vooral Exsul's voorstelling als zoude de promotie een feit wezen, van zooveel beteekenis, dat men daarna wél, daarvoor géene politieke overtuiging zou mogen bezitten en uitspreken. „Wanneer we willen onderscheiden tusschen de jongelui, dan moeten we niet vragen: Is hij gepromoveerd of is hij niet gepromoveerd, maar dan moeten we er achter zien te komen, of hij werkelijk gezocht heeft, ijverig, met inspanning, en met groote begeerte om te vinden. Zij die dit doen, hebben kans, vóór hunne promotie „het zoekende leven te kunnen verlaten”, en daardoor recht te krijgen, het gevondene te openbaren. Zij, die dit niet doen, zullen door hun promotie geen stap verder zijn gekomen, ze zijn even onwetend, even onverschillig, even weifelend over de politieke vraagstukken, als den dag vóór die officieele gebeurtenis.”

Aan allen, die belang stellen in het lot der Inlandsche bevolking van Ned.-Indië.

„Zooals U zal bekend zijn wordt de residentie Semarang in de laatste jaren door bijzonderen tegenspoed getroffen: Herhaalde misoogsten door abnormale weersgesteldheid en ziekte in het gewas, overstromingen, ziekten van mensch en vee, hebben, vooral in de afdeelingen Demak en Grobogan, grooten nood onder de bevolking gebracht.

Ook de thans te veld staande, wegens de vorige tegenspoeden, grootendeels laat geplante padi (rijst) zal, door de droogte der laatste maanden en ziekte in het gewas, weinig bijdragen om den toestand te verbeteren, terwijl de harde, zware kleigrond in de meest geteisterde streken ook den aanplant van tweede gewassen in den oost-moesson zeer bemoeielijkt. De armoede zal dus — vooral na den afloop der padisnit, waarbij thans velen nog eenige centen of wat voedsel verdienen — eer toe — dan afnemen.

Beenwonden en andere lichamelijke kwalen, in gewone tijden, bij gebrek aan voldoende geneeskundige hulp in de dessa's reeds zoo menigvuldig, zijn door onvoldoende voeding nog in hooge mate toegenomen.”

Tot zoover eene circulaire van „Het Semarangsche Comité voor zieke en behoeftige Inlanders”, die op de leeszaal der S. P. voorhanden is. Uit dit stukje blijkt, mijns insziens genoegzaam de nijpende nood der bevolking van genoemde streken in het bijzonder, en van de Inlanders in 't algemeen, zoodat ik verder hen, die er meer van willen weten, verwijs naar de circulaire. Het comité nu heeft subcomité's gevormd in Nederland, die reeds vrij veel gelden mochten innen, doch nog steeds niet genoeg om aan het doel te beantwoorden, n. l. „om te Semarang op te richten en te onderhouden een verzorgings- en verplegingsgesticht voor Inlanders met het noodige terrein en hulpmiddelen om zoowel zieken als hongerlijders behoorlijk te kunnen verzorgen.”

Ieder, die sympathiseert met dit schoone doel, dit verheven liefdewerk, taste dus diep in zijne zakken en offere zoo veel mogelijk ten behoeve van den zoo geduldig, niettemin zwaar lijdenden Inlander. Niets logischer, dan dat wij, bevoorrechte studenten, het schoone streven van het Semarangsche comité daadwerkelijk bijstaan; immers jong en ontvankelijk voor verheven emoties, als wij zijn!

De pas gehouden collecte voor de Boeren belooft goede resultaten; zooveel te meer, dan moeten wij deze beweging steunen, daar de Inlanders niet, als de Boeren, door de geheele beschaafde wereld worden bijgestaan, terwijl hun aantal dat der Boeren verre overschrijdt. Bedenkt ook, dat gij hulp verleent niet alleen tot een tijdelijk werk, maar ook bijdragen zult tot een schoon monument der naasten liefde. Eenigen tijd geleden, had een dergelijke poging zeer weinig succes, laat ons dit toeschrijven aan eene vergissing, om deze ditmaal schitterend te herstellen. Geeft dus wat gij missen kunt, de kleinste bijdragen zijn welkom! Om onzen ijver te toonen, diene een intekenlijst, die op de conversatiezaal der S. P. ligt.

H.

Gezondheids-kolonies.

Gaarne voldoe ik met het onderstaande aan een tot mij gericht verzoek om eenigen steun te vragen voor de zoogenaamde gezondheids-kolonies.

Het is meer dan voldoende bekend, dan dat ik er hier nog over zou uitweiden, dat in vele arme en ook niet-arme gezinnen de kinderen (gewoonlijk ruim in aantal) het allernoodigste: behoorlijke voeding en kleeding moeten missen. Nu eens ziek, dan weer gezond, steeds bleekneuzig en anemisch, groeien vele dier kinderen op.

Te weinig verdienen, en ook wel andere redenen, zijn oorzaak van dezen toestand. Gewoonlijk valt daaraan echter niets te veranderen en het feit is er, dat de kinderen er de dupe van worden.

De gezondheids-kolonies trachten nu aan dien verkeerden toestand eenigszins tegemoet te komen. Hun doel is: elk jaar in de groote vacantie al die kinderen die het bepaald noodig hebben, voor korten of langen tijd naar buiten te zenden, in de frissche lucht van onze hei- en boschstreken. Welke kinderen hiervoor in aanmerking komen, wordt door bevoegde medici beoordeeld, op voordracht der onderwijzers die hun kleine volkje het beste kennen.

Ook in Delft bestaat sinds eenigen tijd, zooals in Rotterdam en andere groote steden, een vereeniging van menschen die dit goede doel voor hun stad trachten te bevorderen. Hoofdzaak is echter weer hier: waar komt het vereischte geld vandaan?

Waar men in onze corporatie bij verschillende gelegenheden voor een goed doel wel wat bleek over te hebben, hoop ik ook voor de gezondheidskolonies niet een vergeefsche beroep op de offervaardigheid te doen. Een busje, op een bescheiden plaatsje van de leeszaal opgehangen, stelt ieder in staat het zijne bij te dragen.

Allo, heeren, laat de dubbeltjes en kwartjes (en nog grooter, als 't kan) nu eens vloeien, alles is welkom!

J. J. VAN LEEUWEN.

Vorstenschool.

De opvoering van dit drama bezorgde het Rotterdam-Tooneelgezelschap een groot succes. De zaal was eivol, of nog voller, want er waren meer menschen als zitplaatsen.

Over den inhoud van het stuk behoef ik niet uit te weiden ik kan deze als bekend veronderstellen; ik wil hier echter eerst op een enkele tekortkoming wijzen.

Het betreft de verdachtmaking van koningin Louise en de beschuldiging tegen Hanna uitgesproken door haar broeder.

Wie is de heer van het hof die aan Puf vertelt dat hij Hanna heel goed van magerte en diktens vond en dat hij juist van nacht dat onderzocht had en hoe hangt dit samen met de veronderstelde ongeoorloofde betrekking der koningin tot den graaf van Weert. Het schandaal op de trap is gezocht om verdenking af te leiden: Gezocht door

(Zie vervolg Bijvoegsel.)

BIJVOEGSEL

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van DONDERDAG 13 NOVEMBER 1902.

wien? om verdenking af te leiden van wie(n)? Het verband hiertusschen is door den schrijver niet duidelijk genoeg in het licht gesteld. Ook in zijn verdere „Ideën” geeft Multatuli nergens eenige opheldering omtrent 't povere, door Louise en hem even onbedachtzaam, behandelde kuiperijtje.

Ik geloof dan ook dat velen, die de voorstelling Maandag 11. bijwoonden of 't boek reeds lezen de toestand niet „ganz einleuchtend” is geweest.

Verder schiet het tweede bedrijf, met name het feest bij den koning in dramatische kracht te kort trouwens dit heele bedrijf vermag ons niet te boeien.

Dit wordt evenwel door de volgende bedrijven ruimschoots vergoed; zij zijn rijk aan verheven schoone tooneelen o. a. die waarin Hanna optreedt en 't einde van 't 5e bedrijf waar de koningin de roos van haar borst aan Herman geeft.

De voorstelling was zeer goed verzorgd en liep vlug af.

Ik woonde een deel van het eerste bedrijf niet bij, en kan daarom over 't spel van Mevr. v. Eysden-Vink als Koningin-moeder niet oordeelen te meer daar later in het derde bedrijf in 't priefeltje nl. zeer veel geschrapt was.

Mevrouw Tartaud gaf de jonge koningin in hare ideale passie voor 't goede en verhevene zeer goed weer zoowel in dictie als in gebaar.

Het mooist was nog de executie en 't daarop volgende slot.

Ook Mevr. v. Kerckhoven-Jonkers speelde met veel talent; in hare edele verontwaardiging tegen de koningin als deze 't schandaal den koning wil melden, gaf zij veel te genieten zooals ook verder in de volgende bedrijven.

De heer Louis Moor scheen mij als koning minder op dreef te zijn ook liet zijn geheugen hem wel eens in den steek. In de laatste acte echter nam hij revanche en gaf werkelijk gevoelvol spel.

De dankbare rol van Herman, Hanna's broeder werd door de heer de Jong zeer verdienstelijk gespeeld, ook v. Huisde, de heer Morrien, had goede oogenblikken.

De heer Poolman gaf een zeer gemakkelijke Schuikenscheuer, hij hoede zich echter voor overdrijving.

Vermelding verdient nog de kostelijke grime van buurman Puf den heer Alex Faassen.

De overige rollen waren in handen van Mevr. Coeling-Vorderman, de heeren v. Hees en Brondgeest welke laatste mij met 't liedje van den nachtuil maar matig voldeed.

Het publiek toonde op sommige momenten door lachen en gichelen dat 't van den toestand op het tooneel geen flauw begrip had o. a. in 't laatste bedrijf: de koning met de Walbourg.

Mevr. Tartaud en Mevr. Kerckhoven werden ieder met een prachtige mand bloemen vereerd; een welverdiende hulde!

D. S. V. V.

Was het vorige jaar de strijd om het kampioenschap tusschen Dordt en D. S. V. V. al zeer spannend, dit jaar is de kwestie van N°. 1 nog veel interessanter. Vooral omdat het nu tusschen 3 clubs gaat nl. Quick (van Den Haag) Achilles (Rotterdam) en D. S. V. V. Concordia en Volharding (Rotterdam) hebben absoluut geen kampioens-kansen, ofschoon Concordia toch altijd op haar eigen terrein een gevaarlijk tegenstander blijft getuigen de 2-1 nederlaag D. S. V. V. en 1-0 overwinning van Achilles.

Alle clubs hebben nu 4 matches gespeeld. Gaan we nu uit van de onderstelling dat het protest van D. S. V. V. tegen een goal door Quick in Den Haag gemaakt, wordt aangenomen waardoor een gelijk spel 2-2 in een 2-1 overwinning voor D. S. V. V. wordt omgezet dan is de volgorde aldus:

1°. Achilles met 6 punten.

Het speelde in Rotterdam gelijk met D. S. V. V. 2-2 en Quick 0-0. Moet dus nog spelen tegen D. S. V. V. hier in Delft en tegen Quick in Den Haag.

2°. D. S. V. V. met 5 punten.

Speelde in Rotterdam tegen Achilles 2-2 won tegen

Quick in Den Haag 2-1 maar verloor zeer onverwacht tegen Concordia. Heeft dus nog 2 zeer zware wedstrijden te spelen, echter beide op eigen terrein nl. tegen Achilles en Quick.

3°. Quick met 5 punten verloor van D. S. V. V. op haar eigen terrein met 2-1 en speelde met Achilles 0-0 in Rotterdam. Heeft dus nog Achilles op eigen terrein te ontvangen en moet nog tegen D. S. V. V. in Delft.

4°. Concordia 4 punten.

6°. Volharding (Rotterdam) 0 punten.

Volgens veler meening zal Achilles in Den Haag verliezen en is dan 4 punten kwijt. Alles hangt daar verder af van de big-matches weer op ons veld nl. Achilles—D. S. V. V. en Quick—D. S. V. V. Slaan we Quick dan kunnen we met Achilles gelijk spelen om kampioen te worden. Slaan we Achilles en spelen we met Quick gelijk dan hebben we evenveel punten als Quick en dan beslist dus de verhouding der goals voor en tegen. Deze average hebben we Zondag j.l. door onze overwinning tegen Volharding met 9-0 aanzienlijk verbeterd. De wedstrijd zelve was zeer slecht, Volharding was trouwens maar met 9 man gekomen.

Onze average is nu 14-5.

Die van Quick 9-5.

„ Achilles 9-3.

„ We zijn hier dus zeker niet in het nadeel. Deze geheele redeneering natuurlijk in de onderstelling dat de verschillende matches tegen Concordia en Volharding door de belanghebbende clubs gewonnen werden. Vooral D. S. V. V. mag wel oppassen. De 9-0 hier moet de menschen niet doen denken we winnen in Rotterdam toch wel, Quick won daar slechts met 4-3 en de nederlaag tegen Concordia is al voor zich zelf een aansporing voor de 2e ontmoeting.

Het eenige nadeel is nu dat er de 1e maand geen Competitie-wedstrijden voor ons zijn vastgesteld. Dit zou nu zeer erg niet zijn als de elftallen er maar toe te krijgen waren te oefenen. Want dat heeft een ieder Zondag kunnen zien, een geheel was het elftal nog lang niet. En vooral nu we dit jaar best 1e klas kunnen worden zou het zoo jammer zijn als we na zoo'n lange rustperiode ongeoeffend op het veld kwamen en daardoor moesten verliezen. 't Is te hopen dat de heeren Vrijdags nu eens opkomen en maar niet een enkele speler die nu eens wel komt alle lust tot spelen benemen.

H. W. ter Horst.

Berichten en mededeelingen.

De Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak verzoekt den Corpsleden hun woonplaats en vacantie-adres te willen invullen op de lijsten, die hiertoe op de Societeit „Phoenix” en bij den Uitgever WALTMAN zijn gedeponeed.

A. RLATE Az., *Secretaris*.

APOLLO.

Samenstelling van het nieuwe bestuur:

F. C. KIST Jr.,	President.
C. TH. F. THURKOW,	Secretaris.
E. B. WOLFF,	Thesaurier.
J. E. BELJARDT,	Vice-Secretaris.
F. G. MASSINK,	Commissaris.

DEBATING-CLUB.

Eerste huishoudelijke vergadering, op Maandag 17 November 1902, des avonds ten half acht ure, in de leeszaal der Societeit Phoenix.

Stellingen:

I.

Bij misdadige jeugd moet zooveel mogelijk leiding en verandering van opvoeding, niet toediening van vrijheidsstraf doel van den wetgever zijn.

II.

Uit dat oogpunt brengen de zoogenaamde „kinderwetten” (wetten van 6 Februari 1901, Stbl. n°. 62 en van 12 Februari 1901, Stbl. n°s. 63 en 64) heilzame beginselen tot verwezenlijking.

III.

Bepaaldelijk in de wet van 12 Februari 1901 (Stbl. n°. 63) omtrent „het straffen en de strafrechtspleging van jeugdige personen” valt toe te juichen de invoering van de dwangopvoeding tot het achttiende jaar en de mogelijkheid andere straffen op te leggen dan de thans bestaande.

IV.

Zoolang de genoemde wetten niet zijn ingevoerd en van regeeringswege geen subsidie kan worden verleend aan vereenigingen, die zich het lot van jeugdige misdadigers aantrekken, verdient eene vereeniging als „Pro Juventute” krachtig door particulieren te worden gesteund.

Verdediger: Mr. J. LIMBURG, *Advocaat te 's-Gravenhage.*

AGENDA.

DELFT.

- Vrijdag 14 Nov. Zaal Stations-Koffiehuis. Gew. vergadering „Praktische Studie”. Spreker: H. L. van Hooff, Onderw.: Technische indrukken in Z.-Amerika. 8 u.
 Donderdag 20 Nov. Stads Doelen. Vierde abonnementsvoorstelling: „Gavaut, Minard & Co.” gevolgd door „De eischen der Moraal”. 7½ uur.
 Dinsdag 18 en Donderdag 20 Nov. Stads Doelen: Flobertwedstrijden Weerbaarheid, vrije baan.
 Dinsdag 25 en Donderdag 27 Nov. Stads Doelen: Flobertwedstrijden Weerbaarheid, personeel. 2—4 uur.

ADVERTENTIEN.

Café-Restaurant HOTEL CENTRAL.

LEVERING van

Déjeuners, Dinners, Soupers, Koude en Warme Schotels.

Uitstekende gelegenheid om te Dineeren ook bij abonnement. Verschillende appartementen voor Vergaderingen.

PILSENER URQUELL. FRANZISKANER LEISTBRÄU.

G. M. VAN DE SEIJP Hz., Cuisinier.

Oranje Limonade

van het Delftsche Scheikundig Laboratorium is steeds voorhanden bij

J. J. G. BOERE,

Telefoonnummer 188. Hypolitusbuurt 2.

Puike Zeeuwsche Oesters.

Oestersalon „BAVARIA”

H.H. Studenten die thans een gezellig uurtje willen passeeren onder het genot van dit heerlijk zeebanket, vervoegen zich in het lokaal „BAVARIA”.

Aanbevelend,

L PENNING.

Filiaal van the Continental Bodega Company.

Bloemenmagazijn S BRUIGOM
 HOUTTUINEN. Telefoon intercom 6

Bloemwerken van kunst en smaak.

Met eerste prijzen bekroond. Nat. Tuinb. Tent. te Zeist Aug. 1902.

VERSIERINGEN, POTTERY enz.

Speciaal ingericht voor verzending.

REUZENBLOEMIGE CHRYSANTHEMUMS.

DEN HAAG.

Vrijdag 14 Nov. Gebouw v. K. en W. Gezelschap Van Lier: „Zaza”, 8 uur.

Ned. Tooneel: „Cyrano de Bergerac”, 7½ uur.

Zaterdag 15 Nov. Diligentia: Concert van Harold Bauer en Casals, 8 uur.

Fransche Opera: „La juive”, 8 uur.

Zondag 16 Nov. Dierentuin: Matinee van het strijkorkest der kon. mil. kapel van het reg. grenadiers en jagers, met medew. van mej. C. v. Starrenburg (sopraan) en mej. A. de Witt (piano), onder leiding van N. A. Bouwman, 2½ uur.

Gebouw v. K. en W. Frascati-gezelschap: „'t Biljet voor Inkwartiering”, 8 uur.

Dinsdag 18 Nov. Ned. Tooneel. „Voerman Henschel”, 8 u.

Woensdag 19 Nov. Gebouw v. K. en W.: Eerste Concert-Diligentia, 7½ uur.

Donderdag 20 Nov. Diligentia: Concert van Messchaert, Röntgen, Eldering en Averkamp's à-capellakoor, 8 u.

ROTTERDAM.

Vrijdag 14 Nov. Tivoli-Schouwburg: „De vrijgezellenbond”, 8 uur.

Groote Schouwburg. Rotterdamsch Tooneelgez.: „Maria Antoinette”, 8 uur.

Zondag 16 Nov. Groote Schouwburg. Nederlandsche Opera: „Faust”, 8 uur.

Dinsdag 18 November. Harmonie (grote zaal). Gemengd koor: Uitvoering van „Pergolese, Das Paradies und die Peri”, 8 uur.

Dinsdag 18 Nov. Caledonia, Haringvliet. Socialistisch leesgezelschap: Lezing van den heer Wibaut. Onderw.: Kartellen en trusts. 8 uur.

Eettafel aangeboden

à 85 cts. per persoon.

Adres OUDE DELFT 128A.

De ondergeteekende vraagt beleefd

SCHRIJFWERK.

J. C. DE KNEGT, WILHELMINA STRAAT 14.

Bierbrouwerij IJsfabriek

P

voorheen A. VAN BERCKEL & ZONN.

SPECIAAL

PILSENER BIER.

Verschenen bij den Uitgever J. Waltman Jr. te Delft:
 Inleiding tot de Studie der Elliptische functieën
 door Prof. Dr. G. SCHOUTEN.

Prijs f 3,90.